

Dernæst har Kommissionen fjernet alt, hvad der hedder Bestillingstillæg og Honorarer af forskellig Art, som i Virkeligheden har været skjulte Løntillæg. Vi er saaledes gaaet imod Ekspeditionssekretærhonoraret og har udryddet det af vort Lønningssystem, fordi det i Tidens Løb i Virkeligheden var blevet et Løntillæg til en bestemt Stilling og dog stadig har været præsenteret for Rigsdagen som et Honorar for et bestemt, til Stillingen knyttet Særhverv. Det har maattet bortfalde, for at Kravet om Lønningssystemets Enkelthed og Gennemskuelighed kunde tilfredsstilles. Jeg vil i denne Forbindelse nævne § 1271 i det Lovforslag, vi har til Forhandling i Dag. Den bestemmer, at alle personlige Tillæg, Bestillingstillæg, Huslejetillæg og Opholdstillæg, som findes paa Finansloven for 1919—20, bortfalder ved denne Lovs Ikrafttræden, forsaavidt de angaar Tjenestemænd, for hvilke Lønning er fastsat ved denne Lov. Jeg vil dernæst nævne, at vi for Medhjælpssummer og Honorarer har truffet en Bestemmelse af ret rigoristisk Art — den findes i § 41 —, idet vi kræver, at Medhjælpssummer ikke skal kunne benyttes til deraf at yde Vederlag til nogen Tjenestemand indenfor samme Styrelsesgren, medmindre dette udtrykkelig er bestemt ved Lov, og at aarlig tilbagevendende Honorarer ikke kan tilstaa nogen Tjenestemand uden særlig Bevilling paa hvert Aars Finanslov. Ogsaa denne Bestemmelse tilsigter at gøre Systemet aabent og gennemskueligt.

Jeg vil yderligere for at bevise min Paastand om, at Systemet er meget enkelt og forhindrer Tillæg, som skjuler sig under en eller anden Form udenfor de egentlige Lønsatser, nævne de Regler, hvorved vi tillader, at Tjenestealder medtages. Nu er Regelen den, at man kan medtage Tjenestealder fra tidligere Stilling indenfor samme Styrelsesgren. En Docent, der bliver Professor, kan medtage 4 Aar af sin Docenttid, en Fuldmægtig, der bliver Kontorchef, kan ligeledes medtage indtil 4 Aar af sin Fuldmægtigtid o. s. v. Vi har endvidere, specielt i den nuværende Lønningslov for Etaterne, en Bestemmelse om, at naar en Tjenestemand kommer op i en Lønningsklasse, som er højere end den, hvori han hidtil har været lønnet, kommer han op paa nærmeste højere Lønningstrin i Forhold til det, han har staaet paa i sin tidligere Stilling, men samtidig bestemmes det, at han indenfor den nye Lønningsklasse kan faa en ekstra Stigning, hvis det viser sig, at han paa et

Tidspunkt i sin gamle Stilling havde kunnet faa et Lønningstillæg og han ikke samtidig opnaar et Alderstillæg i sin nye Stilling. Det er en Lønningsmaade, der fører Forhold fra den gamle Stilling ind i den nye, og som vi har ment, vi ikke burde medtage i vort nye Lønningssystem, der kort og godt bestemmer, at ved Overgang fra en Stilling til en anden indenfor samme Styrelsesgren kan Tjenestemanden komme op paa det Lønningstrin i den nye Stilling, som er nærmest højere end det, han sidst var paa i den Stilling, hvorfra han kommer. Dette er administrativt nemmere, det er mere klart og gennemskueligt.

Jeg vil ydermere nævne, at medens vi i det nuværende Lønningssystem har Bestemmelser om, at man mod visse Lønningsfradrag kan forene to Stillinger, ja endog have kongelig Udnævnelse i mere end een Stilling, har vi i Lønningskommissionen ment, at man ikke skulde kunne forene to Udnævnelser, at en Stilling krævede sin Mand, og at hvis en Mand udførte et Arbejde, som laa udenfor den Stilling, i hvilken han var ansat, maatte der ved et Honorar gives ham Vederlag for dette særlige Arbejde.

Vi er endvidere i dette Lønningsudkast kommet ganske bort fra Sportelsystemet. I de gode gamle Dage var Naturalieløn og Sporteløn det almindelige, men det stemmer ikke med Nutidens Tankegang, og Sporteløn har i mange Tilfælde Karakter af et Drikkepengesystem. Derfor har man søgt at komme bort derfra. Dette Lønningslovudkast indeholder ingen som helst Rester af Sportelsystemet, og dette bør efter min Mening helt forsvinde. Det eneste Sted, hvor det indenfor Statstjenestemændenes Kreds endnu findes i stor Udstrækning, er Amtstuerne, men disses Personale er ikke medtaget i denne Lov — desværre. Jeg vilde have sat megen Pris paa, om den Kommission, som er nedsat angaaende Amtstuerne Lønningsforhold, havde kunnet afslutte sit Arbejde saa tidligt, at Lønningskommissionen ogsaa kunde have faaet denne lille Etat med ind i sit Lønningssystem, og jeg vil her udtale Haabet om, at Amtstuekommissionen nu maa vaagne op til Daad og tilendebringe sit Arbejde med denne lille, meget lille, Etats Forhold paa et saa tidligt Tidspunkt, at Lønningskommissionen, inden den ender sin Tilværelse, kan faa Lejlighed til at afgive en supplerende Erklæring om Amtstuerne Lønningsforhold.